

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej, členiek senátu JUDr. Marianny Reiffovej a JUDr. Júlie Horskej, v právnej veci navrhovateľky **Ing. M. D.**, bytom v B., I. ul. č. X., proti odporkyňi **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o invalidný dôchodok, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 17. februára 2011, č.k. 26Sd/119/2010-37, jednomyseľne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 17. februára 2011, č.k. 26Sd/119/2010-37, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici zo 17. februára 2011, č.k. 26Sd/119/2010-37, potvrdil rozhodnutie z 28. júna 2010 číslo X., ktorým odporkyňa podľa § 70 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) zamietla žiadosť o invalidný dôchodok s odôvodnením, že navrhovateľka nespĺnila zdravotnú podmienku pre vznik nároku na uvedenú dávku. Zo záverov posudku posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky v B. z 1. júna 2010 zistil, že navrhovateľka

nie je invalidná podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, lebo v dôsledku nepriaznivého zdravotného stavu miera jej schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť poklesla len o 20 %, preto jej nárok na invalidný dôchodok nevznikol.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podala odvolanie navrhovateľka a žiadala ho zrušiť a vec vrátiť súdu na nové konanie a rozhodnutie. Namietala, že jej zdravotný stav nebol riadne zistený a predložená lekárska dokumentácia nebola dostatočným spôsobom posúdená.

Odporkyňa navrhla napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako i konanie mu predchádzajúce a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno vyhovieť.

Podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení je poistenec invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Posúdenie rozsahu zdravotného poškodenia a jeho následkov na schopnosť občana vykonávať zárobkovú činnosť vyžaduje odborné lekárske znalosti a vo veciach sociálneho zabezpečenia je zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia, a to tak na účely správneho, ako aj na účely súdneho konania.

Zo spisov vyplýva, že zdravotný stav navrhovateľky posúdila 1. júna 2010 a 5. októbra 2010 MUDr. A. L., posudková lekárka sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky v B. a neskôr 2. decembra 2010 MUDr. B. H., posudková lekárka sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne – ústredia so sídlom v B. Po osobnom vyšetrení navrhovateľky a po zohľadnení pripojenej zdravotnej dokumentácie MUDr. A. L. zistila, že rozhodujúcim zdravotným postihnutím navrhovateľky sú poruchy imunity, hyperimúnne stavy, systémové ochorenia spojivového tkaniva, poruchy ľahkého stupňa, zaradené v prílohe č. 4 zákona o sociálnom poistení v skupine chorôb M-31.3 kap. III, oddiel B, pol. 1, písm. a s mierou funkčného postihnutia v 20 %. K rovnakým záverom dospela aj posudková lekárka Sociálnej poisťovne – ústredia so sídlom v B. MUDr. B. H. v lekárskej správe z 2. decembra

2010. Ani po zohľadnení všetkých záznamov z vyšetrení navrhovateľky a ďalších dokladov o ochorení navrhovateľky tieto závery posudkových lekárov neboli spochybnené, lebo ani v odvolacom konaní navrhovateľka nepredložila novšie nálezy z jej vyšetrení, ktoré by svedčili o potrebe ďalšieho skúmania jej zdravotného stavu a o potrebe iného zaradenia zdravotného postihnutia navrhovateľky podľa prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení.

Zo záverov posudkov posudkových lekárov vyplýva zhodné zistenie, že navrhovateľka trpí na Wagnerovu granulomatózu, zmiešanú úzkostnú a depresívnu poruchu, osteoporózu v liečbe a senzitivnú neuropatiu dolných končatín. Posudkové lekárky zhodne posúdili mieru poklesu schopnosti navrhovateľky vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 20%. Rovnako potom posudkové lekárky zistili, že navrhovateľka nie je invalidná podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nemá v porovnaní so zdravou fyzickou osobou pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť viac ako 40 %.

Medzi závermi posudkových lekárov neboli zistené rozpory a o ich odbornej úrovni nemal súd dôvody pochybovať. Námietky uvádzané navrhovateľkou v odvolaní o nesprávnom posúdení a vyhodnotení predloženej lekárskej dokumentácie odvolací súd nemohol zohľadniť, lebo takéto nedostatky nezistil. Zdravotné problémy navrhovateľky posudkoví lekári poznali a vyplývajú z odborných lekárskejších vyšetrení, ktoré boli podkladom pre ich závery uvedené v posudkoch.

Navrhovateľka ani v odvolacom konaní nedoložila ďalšie lekárske správy o zhoršenom zdravotnom stave. Dôvod na opätovné prešetrenie zdravotného stavu navrhovateľky na odstránenie prípadných pochybností preto odvolací súd nezistil.

Ak by však v budúcnosti došlo k zhoršeniu zdravotného stavu navrhovateľky, môže navrhovateľka opätovne požiadať o preskúmanie miery poklesu schopnosti a o zmenu rozhodujúceho postihnutia a stanovenie novej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Odvolací súd preto rovnako ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že uznaná miera poklesu schopnosti navrhovateľky vykonávať zárobkovú činnosť je určená mierou zodpovedajúcou zákonu.

Navrhovateľka v odvolacom konaní neuviedla také nové skutočnosti, ktoré by prijatý záver v posudkoch posudkových lekárov zadovážených v tomto konaní spochybnili alebo vyvrátili a ani zo zisteného skutkového stavu nevyplýva jeho nesprávnosť.

Odvolací súd preto závery krajského súdu považoval za vecne správne a dostatočne doložené vykonaným dokazovaním. Z uvedených dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP tak, že navrhovateľke nepriznal ich náhradu, pretože v odvolacom konaní nebola úspešná a odporkyni nárok na náhradu trov konania nevznikol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. februára 2012

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová